

شهید نیزک

گفتی . . .

« از خویش گریز !
گفتی می است .
گفتم که تا کرازه دنیا توان گریخت .
گفتی ؛ « نه این نقطه
زان میسون گذشت .
گفتم که تا بجای بجای میوان گریخت ؛
گفتی که ؛ « تا فرسوی من باید گریخت .
آنگاه به خویش
از نوع خویش خود
آسان توان رسید ؛
گفتم که با چنین ؛
« از خویش گریز
باز آمدن خویش
خطی میان حاضر و فراق کشیدن است .
گفتی که ؛ « آری ، این »